

energie. Japan wil tegen 2030 minstens 10 gigawatt aan geïnstalleerde offshore capaciteit. Dit is het equivalent van 10 kerncentrales.

BEDRIJVENKETTING

Bij de bouw van windmolenparken is een hele ketting van bedrijven betrokken die in een of meerdere fases van het project deelnemen en een graantje proberen mee te pikken van deze groeiende tak van sport. De sector is echter sterk gefragmenteerd. Wereldwijd staan de tien grootste spelers in voor slechts 15 procent van de totale windenergiecapaciteit. Het gaat daarbij om geïntegreerde bedrijven die zich niet alleen op windenergie toeleggen, maar in verschillende niches binnen de hernieuwbare energie actief zijn.

Beursgenoteerde bedrijven die actief zijn in windenergie zijn er volop. In Europa is de Spaanse energiegroep Iberdrola marktleider in wind, gevolgd door het Italiaanse Enel en RWE uit Duitsland. RWE is ook de op één na grootste speler in het smaldeel offshore windenergie. Marktleider in dit segment is het Deense Orsted A/S. Orsted heeft de activiteiten gegroepeerd in drie afdelingen: thermische energie, bio-energie en windenergie. Die laatste divisie staat ook garant voor het grootste deel van de groeps-winst. Orsted baat offshore windmolenparken uit en beschikt over concessies voor locaties op zee die mogelijk nog in aanmerking komen om nieuwe projecten te ontwikkelen. RWE is op het moment van schrijven wel de helft goedkoper dan Orsted, in termen van koers-winstverhouding.

De markt voor offshore windturbines, die het snelst groeit, wordt gedomineerd door een tweetal bedrijven. Siemens Gamesa Renewable Energy (SGRE), ontstaan uit een fusie tussen Siemens Wind Power en het Spaanse Gamesa, is marktleider met een aandeel van ongeveer 50 procent. De tweede speler in offshore windmolens is de joint-venture tussen Vestas Wind

Systems uit Denemarken en het Japanse Mitsubishi Heavy Industries met een marktaandeel van ongeveer 25 procent. Daarnaast speelt ook General Electric nog een rol van betekenis in offshore. Vestas is marktleider bij windturbines aan land, maar dit segment is veel meer gefragmenteerd. De vijf grootste spelers hebben de helft van de markt in handen, en de rest wordt bediend door regionaal actieve bedrijven. De consolidatiegolf in onshore moet nog beginnen. Schaalgrootte wordt hier steeds belangrijker omdat de zoektocht naar lagere productiekosten de marges onder druk zet. De turbine-fabrikanten proberen dit te compenseren door technologische en productiviteitsverbeteringen.

De bouw van een offshore windmolenpark heeft heel wat voeten in de aarde en verschaft werk aan onder meer bodemonderzoekers, baggeraars en bedrijven actief in geologische adviesverlening. Waterbouwbedrijf Deme, onderdeel van de in Brussel genoteerde holding Ackermans &

van Haaren is marktleider in het leggen van hoge voltagekabels en het transporteren van turbines. Ook Boskalis en Fugro pikken op deze markt een graantje mee.

De eigenlijke funderingswerken en installatie op zee staan in voor ongeveer een kwart van de totale kosten van een offshore windmolenproject. Het Nederlandse SIF Holding haalt een groot deel van de omzet uit funderingen voor offshore windparken. De toekomst ligt echter bij drijvende turbines die aan land worden geassembleerd en niet via vaste constructies worden gebouwd, maar met kabels aan de zeebodem verankerd. Dit zou de kostprijs drastisch verlagen. Momenteel zijn offshore windmolenparken beperkt tot relatief ondiepe wateren dicht bij de kust. Met drijvende turbines kunnen windmolenparken dieper in zee worden gebouwd. Hier liggen kansen voor SBM Offshore dat ervaring heeft in drijvende platformen voor olie- en gaswinning en al experimenteert met proefprojecten.

NEDERLAND EN
FRANKRIJK
ZIJN DE
STERKSTE
GROEI-
MARKTEN
VOOR
OFFSHORE
WIND IN
EUROPA